

LÁZÁRNÉ SZANÁDI CSILLA

„Hét-köznapi” csodák egy iskolai könyvtárban

A nyári szünetben július közepén, amikor azt tervezem, hogy felfüggesztem a munkát, egy kicsit nyaralni megyek és esténként az évközben összegyűjtött elolvasandó irodalmat pásztázom szememmel, amely kupac arra vár, hogy végre elolvassam, jó feladatnak tűnik az év legszebb napjainak számbavétele.

Én csak ezeket és az alábbiakhoz hasonló napokat tudom felidézni, ha az iskolai könyvtáros munka szóba kerül. A sok szép naptól hetet szeretnék most elmesélni.

1. Ma dolgozom

Nagyon szeretem azokat a napokat, amikor „dolgozhatok”. Ez alatt nyilván sokan, iskolai könyvtárosok a könyvtári munkafolyamatok zavartalan végzését értjük.

Tehát szilárd elhatározással közelítem meg a könyvtárat: ma csupán bibliográfiai leírásokat készítek, amennyit csak lehet. Ezt a szilárd eltökéltséget a feldolgozandó 7000 kötet tudata „jótékonyan” támogatja.

Sikeres bejutást akkor könyvelhetek el, ha az alábbiakat 30 percen belül teljesítem. A futam az első óra végét jelző csengőig tart:

1. Kedves portásunktól folyóiratok átvétele, jelzem neki, hogy most nem érek rá egy szót sem beszélgetni, ma sok a munkám. Egyben azt is meg kell tudakolnom, meddig maradhatok este, azaz, meddig tart az ügyelet. Kezembe nyom egy jókora csomagot is azzal, hogy egy szülő hozta a könyvtárnak. Ki lehetett? Ő sem látta. Kinek köszönjem majd meg?
2. Kettesével veszem a lépcsőket, tudván mára ennyi időm lesz a mozgásra, táskám, ajándékcsomag és folyóiratok lehajtása a legközelebbi olvasóasztalra.
3. Irány a titkárság, posta felvétele. Jóságos Katikánk biztos pontnak számít az idő kiszámolhatóságának tekintetében, tudniillik legtöbbször ő sem látszik ki a munkából.
4. Futás vissza a könyvtárba, iroda előpakolása a folyóiratok érkeztetéséhez. Posta gyors áttekintése.
5. A bélyegzővel ellátott folyóiratokkal kocogás vissza a tanári olvasóba. A *Sansz* pályázati naptár kiakasztása a tanárban, amely kivételesen üres.
6. Számlák fénymásolása, amit célszerű összekapcsolnom a folyóiratokkal, lévén egy irodában van a fénymásoló és a tanári olvasó.
7. Az eredeti számlák leadása a mindig foglalt Eszterkénknek, aki nem tudom, hogyan teszi, de egyszerre több dolgot is vezérel, így a könyvtári számlák neki meg sem kottyannak, mosolyogva veszi át két telefon és a szemben ülő ügyfél szorongatásától övezve. És már futhatok is vissza.
8. Iroda (bélyegzők, leltárkönyvek, számlás dosszié, amelybe gyorsan befűzöm az iménti számlamásolatot, amit számlakönyvbe is vezettem) elpakolása.
9. A könyvtári növényzet karbantartása. (Ezen szobatársaimtól nem várhatom, hogy megértsék a feldolgozás fontosságát.)

10. Átöltözés, táskám és egyéb kacatjaim berámolása a szekrénybe. Kilenc óra, már csöngetnek is.

Ez egy sikeres, terveknek megfelelő érkezés volt, jó jelnek tekintem a nap további részét illetően.

Mosolyogva várom az olvasókat, hiszen az első futamot fölényesen nyertem.

Az egész napos, szinte akadály nélküli feldolgozás után azzal a boldog tudattal tápáskodom fel a gép mellől, hogy holnap milyen jó lesz kinyitni a katalógust, amelyben nem kevés tétellel jutottam ismét előrébb.

Még tudnám tovább írni – biztatom magam –, hiszen nyolcig van fél órám, ha nem aggasztana az a furcsaság, hogy a gyönyörű esti fényekben pompázó pesti oldalból innen Budáról én nem látok semmit.

Arra gyanakszom, hogy szükségem van egy kis pihentető bevásárlásra és vacsora-főzésre.

Alig várom, hogy másnap halljam Istvánka csodálkozó megjegyzését – mennyivel több könyv van a katalógusban, mint tegnap volt – (Tudniillik ezt ő szívesen kíséri figyelemmel, hiszen gyakran segít az adatfelvitelben észrevétlenül elsajátítva a leírás alapjait.)

2. Ő előttem érkezett

És már robban is be legtöbbet olvasó Jánoskánk, csillogó szemmel. Laudetur! Mindent elolvasott és vinné az újabb adagot, de visszazalad a terembe az olvasójegyéért (amely már a második, és amelyre méltán büszke az amúgy szerény olvasóm).

Helyette azonnal ott áll mellettem a kölcsönző pultnál Bálint, aki csodálkozva jegyzi meg, hogy nem ő az első látogató, hiszen látta Jancsit kiszaladni.

Tudniillik közöttük nemes verseny zajlik a napi könyvtárba érkezést és az olvasott könyvek számát illetően. Rövid gondolkodás után a saját neve helyett Jancsiét írja be a látogatói statisztikát rögzítő lapra és csak másodikként a magáét.

Meglep ez az önzetlenség, hiszen „papíron” is elismeri társa győzelmét. Most már kíváncsi vagyok Jánoska reakciójára! Hát feledhetetlen!

Egyszer csak az engem körülvevő kölcsönzők gyűrűjéből fél füllel azt hallom, hogy átengedi a kiszemelt delfin könyvet Bálintnak, pedig tudom azt már korábban kiválasztotta olvasásra magának.

Történhet ennél szebb dolog egy hétköznapon?

3. Könyvtári Karácsony

Nagy önuralomról tettem tanúbizonyságot, amikor a könyvtárnak címezett ajándék-csomagba még csak bele sem pillantottam. Ugyan este eszembe jutott, hogy túl könnyű volt. Mi lehet benne?

Egyszerűen alig hiszek a szememnek, amikor végre kibontom. Ez mind mese vide-okazetta! A téli szünet előtti napokban, Karácsony előtt csodálatos ajándék! És még csak azt sem tudom melyik szülő hozhatta! Azonnal beletárazom. Ajánló listát készítek az alsós tanítók számára. Egy órán belül a tanáriban is kiteszem, jól látható helyre.

Alig várom a 12 órát, hogy a délutános tanítók is megtudják, új kazettákkal gyarapodott a könyvtár, az ebédlőben pedig mindenkire sikerül átragasztanom a jókedvet, hiszen újságolom boldog boldogtalannak – Képzeljétek, egy kedves szülő rengeteg kazettát hozott iskolánknak, gyertek, kölcsönözzétek! – Hát jönnek és kölcsönzik,

az ünnepváró csemeték nem kis örömére. Ezen a hétköznapon is sikerült néhány centivel a föld fölött közlekednem.

Utólag is szeretném megköszönni a karácsonyi ajándékot az ismeretlen ajándékozónak.

4. A töri ötös

Amikor bejön a könyvtárba, (ezt egyetlen szünetben sem mulasztja el, sőt tanítás után is itt marad egy kicsit) a számára kötelező formákat kissé kényszeredetten letudja, majd rezzenéstelen arccal a képregényeket hóna alá kapva keres egy csendes sarkot és belemélyed a következő számba. Elhárítja azokat, akik megdicsérik, milyen sokat jár a könyvtárba, azzal, hogy ő nem könyvet, hanem újságot olvas. Hiába ő egy másik kategória!

Egyik nap azt veszem észre, hogy nem a megszokott irányba indul, (persze gyanakodhattam volna, hogy ez nem szokványos nap lesz, hiszen a félig lerágott almacsutkáját már belépéskor zsebre dugta, meg nem várva társai figyelmeztetését). –Egyiptomról kellene olvasnom – mondja nyugodt hangon.

Na én kevésbé vagyok nyugodt, végre könyv lesz a kezében! Ki is választjuk közösen, a többiek is érzik, hogy ez különleges alkalom, mert mindenki megvárja, míg végzünk a könyv megkeresésével.

Ünnepnap az a hétköznap, amikor abból a könyvből „kisötös” születik töri órán.

5. Kézikönyvtárunk születik

Szomorúan tárom szét a kezem, és mondom sokadszorra, sajnos alig van kézikönyvünk, nézzük meg interneten, illetve javasolom, ballagj el egy közeli Szabó Ervinbe!

Ennek végre vége! Most épülő állományunk, alapítványunknak köszönhetően jelentős összegben gyarapodik kézikönyvvel.

Már előző napon elhoztam a könyveket a könyvesboltból. Ma reggel pedig hirtelen sok gyerek terem a portánál és mind segíteni akar felvinni a könyveket, igazából végig sem gondoltam hogyan viszek föl ennyit, de lám ez is megoldódik. Jutalmul együtt bontjuk ki a csomagokat. Nagy a boldogság! Ezentúl mindent megnézhetünk házon belül.

A szünet végén több toronyban magasodik az új szerzemény kicsiny könyvtárunk olvasó asztalain. És egyedül maradok egy kis időre, nem gondolom végig mennyi idő, de azonnal nekilátok a bevételezésnek, az óra vége felé belátom, hogy több nap lesz ez, de megnyugtatom magam, ez már a miénk, egyszer csak elkészülök vele.

Kopogtatnak: A következő órához szükségem lenne egy kifejezés magyarázatára –, mondja egyik kedves tanárunk. A kupac alján megbúvó Liturgikus lexikont adom a kezébe. Most érkezett, még forró mondom büszkén. Megnézi, gyorsan elolvassa, és már siet is tovább elégedetten, öt perc van még a szünetig. Csodálatos, azonnal használni kezdik az új könyveket! Hétköznapi örömök!

6. Mikor van nyitva az a könyvtár, amit az órán tetszett mutatni?

Könyvtári órát tervezek, méghozzá a nagy előadóba! Könyv nem lesz a közelben, a tan-könyveken, illetve az általam becipelteken kívül.

Most hallanak először könyvtártípusokról, a könyv részeiről, és sok-sok érdekes könyvtári fogalomról. Ez az első és csak rajtam múlik szeretnek-e majd könyvtári órára járni.

+

Hát kiteszek magamért, a *Power Point* bemutatóba minden földi jót becsomagolok, mozog, lapoz, kacsint minden figura, jobbról és balról úsznak a szövegek, persze a nem zavaró mértékig.

Szépen jegyzetelnek, az óra végi totó eredményeiből pedig arra a következtetésre jutok, hogy tetszett nekik, sőt figyeltek végig, persze igazi visszaigazolás a könyvtár ügyes használata jelent majd, hiszen mostanság ismerkednek azzal is.

De, hogy még érdeklődik is valamelyikük a bemutatott könyvtárak iránt, ezt igazi hétköznapi sikerként könyvelem el!

7. Vakáció

Kellemes nyári pihenést kívánva a kezembe nyom egy gyönyörű cserepes virágot – a kaspót én választottam – mondja szerényen, ami nem kis dolog, hiszen ő egy fiúcska, és már szalad is tovább a vakációra.

Elolvasom, a kísérő levélkét: – Köszönöm, hogy sokat olvashattam! –, írja fiús szálkákkal.

Én köszönöm, hogy sokat olvastál, gondolom magamban.

*

Sós Dóra, 9. osztályos, 15 éves
Bethlen Gábor Református Gimnázium, Hódmezővásárhely
Felkészítő tanár: Pető Zsuzsanna
I. helyezett a nagy korcsoportban

|